

заглавію, сирѣчь: части (*страны, или дѣлове) тѣла, годишнаго времени, травы и проч; и що Грамматика его не бѣше на сегашній Болгарскій языкъ, но на церковный. Колико азъ самъ опознавахъ съезъ Василиа Неновича, толико мало по мало, ми самъ видѣше, че той е' твердѣ простъ Филологъ. Той е' былъ злочестенъ торговецъ; послаѣ самъ фаналъ за оучительство въ тако именованое Славянско Оучилище, въ кое, освенъ Влашкій языкъ, ни Азбѣки Славянски не оучатъ.

Като видѣхъ, че тѣзи тетрадки самъ безполезны (*не файдалии, тѣрски), азъ советовахъ Неновича да не борза съезъ нихъ; но напечатаніе, за да оусоверши свой трудъ; и мѣ обадихъ за това свое советованіе. Видиса, че азъ самъ былъ причина, за да не напечати онъ до сега тако именованый его Словарь и Грамматика. Чини самъ, че той не е' можѣлъ и за това, защото бѣше Адвокатинъ (*бекилизъ) во Влашкій Диванъ.

Кога бѣхъ презъ Дунавъ (*въ Болгаріа) азъ самъ мѣ чихъ да добыа